’’ميٺي بچي - تمهارا لؤ ايک باپ سين هئه کيونک تمهين بيحد کا ورثا ملتا هئه، تم پيار سين کهتي هو، ميرا بابا‘‘

پرشن :- کسي ٻي ديهه ڌاري منش کي بول کي ڀيٽ باپ سين نهين کِي جا سکتي هئه، کيون؟

اُتر :- کيونک باپ کا ايک ايک بول مهاواکيه هئه. جن مهاواکيون کو سُنني والي مهان اَرثات پُرشوتم بن جاتي هئه. باپ کي مهاواکيه کُل کُل اَرثات قوُل بناءِ ديتي هئه. منش کي بول مهاواکيه نهين، اُن سين تو اؤر هين نيچي گِرتي آئي هئه.

گيت :- بدل جائي دنيا....

اوم شانتي . گيت کي پهلي لائين ۾ کُڇ اَرٿ هئه، باقي سارا گيت کوئي کام کا نهين هئه. جئسي گيتا ۾ ڀڳوانو واچيه من مناڀوَ، مڌياجي ڀوَ يهه اَکير نيک هئه. اِسکو کها جاتا هئه آٽي ۾ نمک. اَب ڀڳوان کسکو کها جاتا هئه، يهه تو بچي اَچي ريت جان گئي هئه. ڀڳوان شِو بابا کو کها جاتا هئه. شِو بابا آکر شِواليه رچتي هئه. آتي کهان هئه؟ وئشاليه ۾. خد آکر کهتي هئه، هي ميٺي ميٺي لاڈلي روحاني بچون، سُنتي تو آتما هئه نان. جانتي هو هم آتما اَوناشي هئه. يهه ديهه وناشي هئه. هم آتما اَب اَپني پرم پتا پرماتما سين مهاواکيه سُن رهي هئه. مهاواکيه ايک پرم پتا پرماتما کي هين هئه. جو مهان پُرش پرشوتم بناتي هئه. باقي جو ٻي مهاتمائين گُرو آد هئه، اُنکي کوئي مهاواکيه نهين هئه. شِووهم جو کهتي هئه وهه ٻي صحيح واکيه هئه نهين. اَبي تم باپ سين مهاواکيه سُن کر گُل گُل بنتي هو. کانٽي اؤر قول ۾ کتنا فرق هئه. اَبي تم بچي جانتي هو همکو کوئي منش نهين سُناتي هئه. اِس پر شِو بابا وِراجمان هئه، وهه ٻي آتما هين هئه، پرنتو اُنکو کها جاتا هئه پرم آتما. اَبي پتت آتمائين کهتي هئه، هي پرم آتما آئو، آکر همکو پاون بنائو. وهه هئه هين پرم پتا، پرم بناني والا. تو پرشوتم اَرثات سڀ پُرشون ۾ اُتم بنتي هو. وهه هئه ديوتائين. پرم پتا اَکير بهت ميٺا هئه. سروَوياپي کهه ديتي هئه تو ميٺاپن آتا نهين. تمهاري ۾ ٻي ٿوري هئه جو پيار سين اَندر ياد کرتي هئه، وهه اِستري پُرش تو ايک دو کو اِستوُل ۾ ياد کرتي هئه. يهه هئه آتمائون کا پرماتما کو ياد کرنا، بهت پيار سين. ڀڳتي مارگ ۾ اِتنا پيار سين پوُجا نهين کر سکتي. وهه لؤ نهين رهتا. جانتي هين نهين تو لؤ کئسي هو. اَبي تم بچون کو بهت لؤ هئه. آتما کهتي هئه، ’’ميرا بابا‘‘. آتمائين ڀائي ڀائي هئه نان. هرايک ڀائي کهتي هئه بابا نين همکو اَپنا پريچيه ديئا هئه، پرنتو وهه لؤ نهين کها جاتا هئه. جس سين کُڇ ملتا هئه اُسي ۾ لؤ رهتا هئه. باپ ۾ بچون کا لؤ رهتا هئه. کيونک باپ سين ورثا ملتا هئه. جتنا جاستي ورثا، اُتنا بچي کا جاستي لؤ رهينگا. اَگر باپ کي پاس کُڇ پراپرٽي هئه نهين، ڏاڏي کي پاس هئه تو ڦر باپ سين اِتنا لؤ نهين رهينگا. ڦر ڏاڏي سين لؤ هو جائينگا. سمجهينگي اِس سين پئسا ملينگا. اَبي تو هئه بيحد کا باپ. تم بچي جانتي هو همکو باپ پڙهاتي هئه. يهه تو بهت هين خوشي کي بات هئه. ڀڳوان همارا باپ هئه. جس رچتا باپ کو کوئي ٻي نهين جانتي هئه. نه جانني کي کارڻ ڦر اَپني کو باپ کهه ديتي هئه. جئسي بچي سين پوُڇو

تمھارا باپ ڪؤن؟ آخرين ڪھ ديتي ھئہ ھم. اَڀي تم بچي جانتي ھو اُن سڀ باپون ڪا باپ ھئہ ضرور، ھمڪو جو اَڀي بيحد ڪا باپ ملا ھئہ، اُنڪا ڪوئي باپ ھئہ نھين. يھ ھئہ اونچ تي اونچ باپ. تو بچون ڪي اَندر ۾ خوشي رھني چاھيئي. اُن ياترائون پر جاتي ھئہ تو وھان اِتني خوشي نھين رھينگي ڪيونڪ پراپتي ڪُڇ ڀي ھئہ نھين. صرف درشن ڪرني جاتي ھئہ. مُفت ۾ ڪتني ڌڪي کاتي ھئہ. ايڪ تو يھ ٽِپر گھسي اؤر دوسرا پئسي ڪي ٽِپر گِھستي. پئسي بھت خرچ ڪرتي، پراپتي ڪُڇ نھين. ڀڳتي مارگ ۾ اَگر آمدني ھوتي تو ڀارتواسي بھت شاھوڪار ھو جاتي. يھ مندر آد بناني ۾ ڪروڙون رپيا خرچ ڪرتي ھئہ. تمھارا سومناٿ ڪا مندر ايڪ نھين ٿا. سڀ راجائون ڪي پاس مندر ٿي. تمڪو ڪتني پئسي ديئي ٿي، پانچ ھزار ورش پھلي تمڪو وشوَ ڪا مالڪ بنايا ٿا. ايڪ باپ ھين اَئسي ڪھتي ھئہ. آج سين پانچ ھزار ورش پھلي تمڪو راج يوگ سِکا ڪر اَئسا بنايا ٿا. اَڀي تم ڪيا بن گئي ھو. ٻڌي ۾ آنا چاھيئي نان. ھم ڪتنا اونچ ٿي، پُنرجنم ليتي ليتي ايڪدم پٽ آڪر پري ھئہ. ڪؤڙي مثل بن پري ھئہ. ڦر اَڀي ھم بابا ڪي پاس جاتي ھئہ. جو بابا ھمڪو وشوَ ڪا مالڪ بناتي ھئہ. يھ ايڪ ھين ياترا ھئہ جب ڪِ آتمائون ڪو باپ ملتي ھئہ، تو اَندر ۾ وھ لؤ رھنا چاھيئي. تم بچي جب يھان آتي ھو تو ٻڌي ۾ رھنا چاھيئي ڪِ ھم باپ ڪي پاس جاتي ھئہ، جس سين ھمڪو ڦر سين وشوَ ڪي بادشاھي ملتي ھئہ. وھ باپ ھمڪو سِکيا ديتي ھئہ- بچي، دئوي گڻ ڌارڻ ڪرو. سروَشڪتيوان پتت پاون مجھ باپ ڪو ياد ڪرو. مئن ڪلپ ڪلپ آڪر ڪھتا ھون ڪِ ماميڪم ياد ڪرو تو وڪرم وناش ھونگي. دل ۾ يھ آنا چاھيئي ھم بيحد باپ ڪي پاس آئي ھئہ. باپ ڪھتي ھئہ مئن گُپت ھون. آتما ڪھتي ھئہ مئن گپت ھون. تم سمجھتي ھو ھم جاتي ھئہ شِو بابا ڪي پاس، برھما دادا ڪي پاس. جو ڪمبائينڊ ھئہ اُن سين ھم ملني جاتي ھئہ، جس سين ھم وشوَ ڪي مالڪ بنتي ھئہ. اَندر ۾ ڪتني بيحد ڪي خوشي ھوني چاھيئي. جب مڌوبن ۾ آني ڪي ليئي اَپني گھر سين نڪلتي ھو تو اَندر ۾ گدگد ھونا چاھيئي. باپ ھمڪو پڙھاني ڪي ليئي آيا ھئہ، ھمڪو دئوي گڻ ڌارڻ ڪرني ڪي يُڪتي بتاتي ھئہ. گھر سين نڪلتي سميہ ھين خوشي رھني چاھيئي. جئسي ڪنيا پتي ڪي ساٿ ملتي ھئہ تو زيور آد پھنتي ھئہ تو مُکڙا ھين کِل جاتا ھئہ. وھ مُکڙا کِلنا ھئہ دُک پاني ڪي ليئي. تمھارا مُکڙا کِلنا ھئہ سدا سُک پاني ڪي ليئي. تو اَئسي باپ ڪي پاس آني سميہ ڪتني خوشي ھوني چاھيئي. اَڀي ھمڪو بيحد ڪا باپ ملا ھئہ. ستيگ ۾ جائينگي ڦر ڊِگري ڪم ھو جائينگي. اَڀي تم برھمڻ ايشوريہ سنتان ھو. ڀڳوان بئٺ پڙھاتي ھئہ. وھ ھمارا باپ ڀي ھئہ، ٽيچر ڀي ھئہ، پڙھاتي ھئہ ڦر پاون بناڪر ساٿ ۾ ڀي لي جائينگي. ھم آتما اَب اِس ڇي ڇي راوڻ راجيہ سين ڇوٽتي ھئہ. اَندر اَٿاہ خوشي ھوني چاھيئي، جب ڪِ باپ وشوَ ڪا مالڪ بناتي ھئہ تو پڙھائي ڪتني اَڇي ريت پڙھني چاھيئي. اِسٽوڊنٽ اَڇي ريت پڙھتي ھئہ تو اَڇي مارڪس سين پاس ھوتي ھئہ. بچي ڪھتي ھئہ، بابا ھم تو شري نارائڻ بنينگي. يھ ھئہ ھين ستيہ نارائڻ ڪي ڪٿا اَرٿات نر سين نارائڻ بنني ڪي ڪٿا. وھ جوٺي ڪٿائين جنم جنمانتر سُنتي آئي ھو. اَڀي باپ سين ايڪ ھين وار تم سچي سچي ڪٿا سُنتي ھو. وھ ڦر ڀڳتي مارگ ۾ چلا آتا ھئہ. جئسي شِو بابا نين

جنم ليئا اُسڪي ڦر ورش ورش جينتي مناتي آئي هئہ. وہ ڪب آيا، ڪيا ڪيئا ڪُڇ ڀي نهين جانتي. اَڇا، ڪرشن جينتي مناتي هئہ، وہ ڀي ڪب آيا، ڪئسي آيا، ڪُڇ ڀي پَتا نهين هئہ. ڪهتي هئہ ڪَنس پُري ۾ آتا هئہ، اَب وہ پتت دنيا ۾ ڪئسي جنم ليگا! بچون ڪو ڪتني خوشي هوني چاهيئي، هم بيحد باپ ڪي پاس جاتي هئہ. اَنيؤ ڀي سُناتي هئہ نان، همڪو فلاڻي دواران تير لگا، بابا آيا هئہ....! بس اُس دِن سين ليڪر هم باپ ڪو ياد ڪرتي هئہ.

يهہ هئہ تمهاري بڙي تي بڙي باپ ڪي پاس آني ڪِي ياترا. بابا تو چئتن هئہ، بچون ڪي پاس جاتي ڀي هئہ. وہ هئہ جڙ ياترائين. يهان تو باپ چئتن هئہ. جئسي هم آتما بولتي هئہ، وئسي وہ پرماتما باپ ڀي بولتي هئہ شرير دواران. يهہ پڙهائي هئہ ڀوشيہ 21 جنم شرير نِرواہ ڪي ليئي. وہ هئہ صرف اِس ايڪ جنم ڪي ليئي. اَب ڪؤنسي پڙهائي پڙهني چاهيئي وا ڪؤنسا ڌنڌا ڪرنا چاهيئي؟ باپ ڪهتي هئہ دونو ڪرو. سنياسيون مثل گهربار ڇور جهنگل ۾ نهين جانا هئہ. يهہ تو پرورتي مارگ هئہ نان. دونو ڪي ليئي پڙهائي هئہ. سڀ تو پڙهينگي ڀي نهين. ڪوئي اَڇا پڙهينگي، ڪوئي ڪم. ڪوئي ڪو ايڪدم جهٽ تيِر لگ جائيگا. ڪوئي تو تَوائي مثل بولتي رهينگي. ڪوئي ڪهتي هئہ، هان، هم سمجهني ڪي ڪوشش ڪرينگي. ڪوئي ڪهينگي يهہ تو ايڪانت ۾ سمجهني ڪي باتين هئہ. بس، ڦر گُم هو جائينگي. ڪوئي ڪو گيان ڪا تيِر لگا تو جهٽ آڪر سمجهينگي. ڪوئي ڦر ڪهينگي همڪو فُرصت نهين. تو سمجهو تيِر لگا نهين. ديڪو، بابا ڪو تيِر لگا تو ڦٽ سين ڇور ديئا نان. سمجها بادشاهي ملتي هئہ، اُنڪي آگي يهہ ڪيا هئہ! همڪو تو باپ سين راجائي ليني هئہ. اَيي باپ ڪهتي هئہ وہ ڌنڌا آد ڀي ڪرو صرف ايڪ هفتا يهہ اَڇي ريت سمجهو. گرهست وهنوار ڀي سنڀالنا هئہ. رچنا ڪي پالنا ڀي ڪرني هئہ. يهہ تو رچ ڪر ڦر ڀاڳ جاتي هئہ. باپ ڪهتي هئہ تم نين رچا هئہ تو ڦر اَڇي ريت سنڀالو. سمجهو اِستري اَٿوا بچا تمهارا ڪهنا مانتي هئہ تو سپوُت هئہ. نهين سمجهتي هئہ تو ڪپوُت هئہ. سپوُت ڪپوُت ڪا پَتا پر جاتا هئہ نان. باپ ڪهتي هئہ تم شريمت پر چلينگي تو سريشٽ بنينگي. نهين تو ورثا مل نہ سڪي. پؤتر بن، سپوُت بچا بن نام بالا ڪرو. تيِر لگ گيا ڦر تو ڪهينگي، بس، اَيي تو هم سچي ڪمائي ڪرينگي. باپ آئي هئہ شِواليہ ۾ لي جاني. تو شِواليہ ۾ جاني ڪي ليئي ڦر لائق بننا هئہ. محنت هئہ. بولو، اَب شِو بابا ڪو ياد ڪرو، مؤت سامني ڪرا هئہ. ڪلياڻ تو اُنڪا ڀي ڪرنا هئہ نان. بولو، اَب ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. تم بچيون ڪا فرض هئہ پيئر گهر اؤر سسُر گهر ڪا اُڌار ڪرنا جب ڪِ تمهين بُلاوا هوتا هئہ تو تمهارا فرض هئہ اُنڪا ڪلياڻ ڪرنا. رحمدل بننا چاهيئي. پتت تموپرڌان منشون ڪو ستوپرڌان بنني ڪا راستا بتانا هئہ. تم جانتي هو هر چيز نئين سين پُراڻي ضرور هوتي هئہ. نرڪ ۾ سڀ پتت هئہ، تب تو گنگا ۾ اِشنان ڪر پاون هوني جاتي هئہ. پهلي تو سمجهي ڪِ هم پتت هئہ اِس ليئي پاون بننا هئہ. باپ آتمائون ڪو ڪهتي هئہ مجهي ياد ڪرو تو تمهاري پاپ نشٽ هو جائينگي. ساڌوُ سنت آد جو ڀي هئہ، سڀڪو يهہ ميرا پئغام دو ڪِ باپ ڪهتي هئہ مجهي ياد ڪرو. اِس يوگ اَگني سين اَٿوا ياد ڪي ياترا سين تمهاري ڪاد نِڪلينگي. تم پؤتر بن ميري پاس آ جائينگي. مئن تم سڀڪو ساٿ لي

جائونگا. جئسي بِڇوُ هوتا هئہ، چلتا جاتا هئہ، جهان نرم چيز ديکتا هئہ تو ڏنک مار ديتا هئہ. پٿر کو ڏنک مار کيا کرينگا! تم ٻي باپ کا پريچيہ دو. يهہ ٻي باپ نين سمجهايا هئہ، ميري ڀڳت کهان رهتي هئہ! شِو کي مندر ۾، کرشن کي مندر ۾، لکشمي نارائڻ کي مندر ۾. ڀڳت ميري ڀڳتي کرتي رهتي هئہ. هئہ تو بچي نان. ميري سين راجيہ ليئا ٿا، اَب پوُجيہ سين پوجاري بن گئي هئہ. ديوتائون کي ڀڳت هئہ نان. نمبروَن هئہ شِو کي اَيچاري ڀڳتي. ڦر گِرتي گِرتي اَيي تم تو ڀوُت پوجا کرني لگي هئہ. شِو کي پوجاريون کو سمجهاني ۾ سهج هونگا. يهہ سڀ آتمائون کا باپ شِو بابا هئہ. سورڳ کا ورثا ديتي هئہ. اَيي باپ کهتي هئہ مجهي ياد کرو تو وکرم وناش هو. هم تمکو پئغام ديتي هئہ. اَب باپ کهتي هئہ پتت پاون، گيان کا ساگر مئن هون. گيان ٻي سُنا رها هون. پاون بنني کي ليئي يوڳ ٻي سِکا رها هون. برهما تن ۾ ميسيج دي رها هون مجهي ياد کرو. اَپني 84 جنمون کو ياد کرو. تمکو ڀڳت ملينگي مندرون ۾ اؤر ڦر کُنڀ کي ميلي ۾. وهان تم سمجها سکتي هو. پتت پاون گنگا هئہ يا پرماتما؟

تو بچون کو يهہ خوشي رهني چاهيئي کِ هم کس کي پاس جاتي هئہ! هئہ کتنا ساڌارڻ. کيا بڙائي ڊِکائي! شِو بابا کيا کري جو بڙا آدمي ڊِکائي پري؟ سنياسي کپڙي تو پهن نهين سکتي. باپ کهتي هئہ مئن تو ساڌارڻ تن ليتا هون. تم هين راءِ دو کِ مئن کيا کرون؟ اِس رٿ کو کيا شرنگهارون؟ وهہ حُسين کا گهوڙا نکالتي هئہ، اُنکو شرنگهارتي هئہ. يهان شِو بابا کا رٿ ڦر بئل بنا ديئا هئہ. بئل کي مستک ۾ گول گول شِو کا چتر ڊِکاتي هئہ. اَب شِو بابا بئل ۾ کهان سين آئينگا. ڀلا مندر ۾ بئل کيون رکا هئہ؟ شنکر کي سَواري کهتي هئہ. سوکيم وطن ۾ شنکر کي سواري هوتي هئہ کيا؟ يهہ سڀ هئہ ڀڳتي مارڳ جو ڊراما ۾ نوُنڌ هئہ. اَڇا!

ميني ميني سکيلڌي بچون پرت مات-پتا باپ دادا کا ياد پيار اؤر گُڊمارننگ. روحاني باپ کي روحاني بچون کو نمستي.

ڌارڻا کي ليئي مُکيہ سار

(1) اَپني آپ سين پرتگيا کرني هئہ کِ اَيي هم سچي کمائي کرينگي. سُيم کو شِواليہ ۾ چلني کي لائق بنائينگي. سپوُت بچا بن کر شريمت پر چل کر باپ کا نام بالا کرينگي.

(2) رحمدل بن تموپرڌان منشون کو ستوپرڌان بنانا هئہ. سڀکا کلياڻ کرنا هئہ. مؤت کي پهلي سڀکو باپ کي ياد ڊِلاني هئہ.

وردان - سڀي کو ٺِکاڻا ديني والي رحمدل باپ کي بچي رحمدل ڀوَ

رحمدل باپ کي رحمدل بچي کسي کو ٻي بيکاري کي روپ ۾ ديکينگي تو اُنهين رحم آئينگا کِ اِس آتما کو ٻي ٺِکاڻا مل جائي، اِسکا ٻي کلياڻ هو جائي. اُنکي سمپرک ۾ جو ٻي آئينگا اُسي باپ کا پريچيہ ضرور دينگي. جئسي گهر ۾ کوئي آتا هئہ تو پهلي اُسي پاڻي پوُڇا جاتا هئہ، اَئسي هين چلا جائي تو بُرا سمجهتي هئہ، اَئسي جو ٻي سمپرک ۾ آتا هئہ اُسي باپ کي پريچيہ کا پاڻي ضرور پوُڇو اَرٿات داتا کي بچي داتا بن کر کُڇ نہ کُڇ دو تانکِ اُسي ٻي ٺِکاڻا مل جائي.

سلوگن - يٿارٿ وئراڳ ورتي کا سهج اَرٿ هئہ، جتنا نيارا اُتنا پيارا.